

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. augusztus 11.
Évközi 19. vasárnap

Jézus virrasztása

A mai vasárnapon a várakozásra és az éberségre hívja fel Jézus a figyelmünket. Ahogyan a szolgák várják, hogy uruk hazatérjen, ugyanígy várjuk mi is a Jézussal való találkozást.

Az éber várakozás fontosságát talán jobban megértjük, ha felidézünk Jézus szenvedésének kezdetét, azt az órát, amikor nagycsütörtök este kimegy apostolaival az Olajfák-hegyére, hogy közösen virrasszanak és imádkozzanak. Miközben Jézus imádkozik és vérrel verítékezésével elkezdődik szenvedése, az apostolok elalszanak. Nem tudnak Jézussal együtt virrasztani. Az Úr többször is odamegy hozzájuk, felébreszti őket, s kéri, hogy virrasszanak vele, de ők újra és újra elalszanak. Jézus viszont nem hunyja álomra szemét, hanem imádkozik, egészen addig, amíg meg nem érkeznek a katonák, akiket elfogására küldtek.

Jézus virrasztását érdemes összehasonlítani a mi készenlétünkkel. Vajon tudunk-e vele együtt imádkozni? Vagy inkább elalszunk az apostolokkal? Jézus számára ebben az órában a virrasztás az Atyára való odafigyelést je-

lentette és a Neki való engedelmisséget. „Ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd” – mondja Jézus a menyeyei Atyának. Ebből könnyen levonhatjuk a tanulságot: a lelki éberség és készség a mi számunkra is az Istenre való figyelmet jelenti. Az ő akaratát akarom megismerni, és annak akarok engedelmeskedni.

Jézus nagycsütörtöki virrasztásából emellett azt is megtanulhatjuk, hogy az éberség nem tétlenséget, hanem imádságos készséget jelent. Jézus tudta, hogy elérték számára az idő, amikor meg kell hoznia áldozatát és meg fog halni. Tudta, hogy most fog beteljesedni küldetése és nem menekült el ebben a pillanatban. Mi nem ismerjük előre halálunk óráját.

De ez a tény nem adhat okot a könnyelműségre! Sőt! Felelősségünkre emlékeztet minket, a saját üdvösségünkért való felelősségünkre. Aki nem gondol földi életének utolsó órájára, aki nem gondol az örök életre, az felelőtlen ember.

Életünk egy nagy várakozás a Jézussal való találkozásra. Úgy várakozunk, hogy közben már meg is kaptuk őt. Vegyük észre jelenlétét!

Csendes várakozás

A szántóvető ember amikor elveti a földbe a magot, nem mehet mindjárt másnap aratni. Türelmesen kell várnia hónapokon keresztül, amíg eljön az aratás ideje. Türelmetlensége nem fogja siettetni a magok fejlődését, kikelését.

Az evangéliumban várakozó szolgák, éjszakai őrsgben lévő emberek szerepelnek. Az örök biztosan várják az őrsváltást, hogy pihenni meheszenek, de itt nem ez a lényeg. Az örök azt várják, hogy hazaérjen az úr, a ház gazdája. Az örök és a szolgák tudják, hogy kire várnak, s tudják, hogy a gazdájuk biztosan meg fog érkezni. A várakozás mindig izgalmas, mert meglepetést hozhat, valamit, ami nem várható, s főként nem elvárható.

Téged várlak

Uram, Jézus! Taníts meg engem az alázatos és türelmes várakozásra! Taníts meg engem arra, hogy téged érdemes várnom, a veled való végső találkozást!

Taníts meg engem arra, hogy ne azonnali eredményt várjak, hanem türellemmel várjam a te kegyelmed növekedését bennem. A várakozás nem elfecsérelt, elpazarolt idő. A várakozás percei, órái, napjai vagy évei meghozzák gyümölcsüket, mert közben maga Isten tevékenykedik bennünk csendesen. Add, hogy észrevegyem szüntelen jelenlétedet és ez jelentse számomra a boldogságot!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 19.
vasárnap

Bölcs 18,6-9
Zsid 11,1-2.8-19
Lk 12,32-48

Hétfő

MTörv 10,12-22
Mt 17,22-27

Kedd

MTörv 31,1-8
Mt 18,1-5.10.12-14

Szerda

MTörv 34,1-12
Mt 18,15-20

Szűz Mária
menybevétele

Jel 11,19; 12,1-6a.10
1Kor 15,20-27
Lk 1,39-56

Péntek

Józs 24,1-13
Mt 19,3-12

Szombat

Józs 24,14-29
Mt 19,13-15

Évközi 20.
vasárnap

Jer 38,4-6.8-10
Zsid 12,1-4
Lk 12,49-53